

Прокуратура України
ОФІС ГЕНЕРАЛЬНОГО ПРОКУРОРА

вул. Різницька, 13/15, м. Київ, 01011 факс: (044) 280-26-03

e-mail: office@gp.gov.ua, web: www.gp.gov.ua

Код ЄДРПОУ 00034051

№ _____

На № _____

від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ

про нову підозру

місто Київ

«29» жовтня 2024 року

Заступник начальника першого відділу другого управління процесуального керівництва досудовим розслідуванням та підтримання публічного обвинувачення Департаменту нагляду за додержанням законів органами Державного бюро розслідувань Офісу Генерального прокурора Підлісний Олександр Анатолійович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 62020050000001741 від 04.08.2020 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 4 ст. 190 КК України, керуючись п. 11 ч. 2 ст. 36, ст. ст. 111, 112, 276 – 279 КПК України,

П О В І Д О М И В :

**Снегірьову Віталію Андрійовичу,
07.11.1978 року народження, уродженцю міста
Новочеркаськ Ростовської області Російської
Федерації, громадянину України, остання
відома адреса проживання: Луганська обл.,
м. Брянка, пл. Леніна, 3, кв. 41, раніше не
судимому (РНОКПІ 2880012133)**

про те, що він обґрунтовано підозрюється в державній зраді, тобто в діяннях, умисно вчинених громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: наданні іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (із змінами, внесеними згідно із Законами від 08.04.2014 № 1183-VII, від 07.10.2014 № 1689-VII, які діяли на момент вчинення злочину).

Громадянин України Снегірьов В.А., будучи суддею Брянківського міського суду Луганської області, вчинив державну зраду, а саме умисно, на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України надавав іноземній державі: Російській Федерації (далі – РФ) та її представникам допомогу в проведенні підривної діяльності проти України за таких обставин.

Так, згідно з преамбулою Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII (з подальшими змінами та доповненнями, далі – Закон № 1207-VII), збройна агресія Російської Федерації (далі – РФ) розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств РФ, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності, а 24.02.2022 переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України, РФ чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань РФ, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих Міністерству оборони РФ, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам РФ, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ, а також за допомогою окупаційної адміністрації РФ, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні РФ самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Постановою Ради Федерації Федеральних Зборів РФ від 01.03.2014 № 48-СФ «Про використання Збройних Сил Російської Федерації на території України» за результатами звернення Президента РФ, виходячи з інтересів безпеки життя громадян РФ, особового складу військового контингенту ЗС РФ, що дислокується на території Автономної Республіки Крим, надано згоду Президенту РФ на використання ЗС РФ на території України.

У березні – квітні 2014 року в м. Луганську та інших населених пунктах Луганської області розпочалася збройна агресія РФ шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств РФ, організації і підтримки протиправної діяльності та діяльності, спрямованої на окупацію Луганської області та порушення територіальної цілісності України.

В окремих містах та районах Луганської області всупереч законодавству України 11.05.2014 окупаційною владою «Луганской Народной Республики» проведено незаконний референдум, на який винесено питання про підтримку «Акта о провозглашении государственной самостоятельности Луганской Народной Республики» та «Акта про державну самостійність Луганської Народної Республіки», за результатами якого 12.05.2014 проголошено створення псевдодержавного утворення «Луганская Народная Республика».

Представниками нелегітимного органу «Народный Совет Луганской Народной Республики» 18.05.2014 прийнято «Закон «Конституция Луганской Народной Республики», яким визначено правовий устрій «Республіки», гілки влади, що поділяються на законодавчу, виконавчу та судову, та органи державної влади.

У результаті зазначених вище подій під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань РФ, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів протягом квітня–вересня 2014 року опинилась велика кількість територій і населених пунктів Луганської області, які Законом України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» та Постановою Верховної Ради України від 17.03.2015 № 254-VIII «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» визнані тимчасово окупованими територіями.

Органи державної та місцевої влади України і бюджетні установи згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 07.11.2014 № 595 припинили свою діяльність на вказаних територіях і переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

Законом № 1207-VII визначено, що перебування підрозділів ЗС РФ на території України з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, а також всупереч міжнародно-правовим актам визнано окупацією частини території суверенної держави Україна, а окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими РФ (у тому числі окупаційною адміністрацією РФ), починаючи з 07.04.2014.

Надалі політичне та військове керівництво РФ, діючи всупереч вимогам п.п. 1 та 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та ч. 4 ст. 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланувало, підготувало і розв'язало агресивну війну та збройний конфлікт проти України, а саме віддало наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

З метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами України, РФ та світовою спільнотою «Указом» Президента РФ Путіна В.В. від 21.02.2022 № 72 визнано псевдодержавне утворення «Луганская Народная Республика» суверенною та незалежною державою.

Президентом РФ 22.02.2022 направлено до Ради Федерації звернення про використання ЗС РФ за межами РФ, яке було задоволено.

Приблизно о 05 год 24.02.2022 Президентом РФ Путіним В.В. оголошено про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

ЗС РФ, які діяли за наказом вищого військово-політичного керівництва РФ, здійснили пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військових штабах, складах зброї та підрозділах Збройних Сил України, інших об'єктах на території України, а військові формування РФ вторглися на територію суверенної держави Україна.

На виконання зазначеного вище наказу військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії, застосовуючи зброю, 24.02.2022 незаконно перетнули державний кордон України в Київській, Чернігівській, Сумській, Харківській, Луганській, Донецькій, Херсонській областях та тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим, вторглися на територію України та здійснили окупацію частин указаних територій, що продовжується до цього часу і призводить до загибелі великої кількості людей та інших тяжких наслідків.

У зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією РФ проти України Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24.02.2022 № 64/2022 в Україні введено воєнний стан з 05 год 30 хв 24.02.2022, який діє до цього часу.

Частиною першою статті 2 Закону України «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну» від 22.05.2022 № 2265-IX встановлено, що РФ є державою-терористом, однією з цілей політичного режиму якої є геноцид Українського народу, фізичне знищення, масові вбивства громадян України, вчинення міжнародних злочинів проти цивільного населення, використання заборонених методів війни, руйнування цивільних об'єктів та об'єктів критичної інфраструктури, штучне створення гуманітарної катастрофи в Україні або окремих її регіонах.

Відповідно до Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), затвердженого наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309, Луганська область, у тому числі місто Луганськ, з 07.04.2014 належить до тимчасово окупованої території України.

Згідно з ч. 1 ст. 1 Закону № 1207-VII тимчасово окупована РФ територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

За п.п. 6, 7 ч. 1 ст. 1¹ Закону № 1207-VII, окупаційна адміністрація РФ – сукупність державних органів і структур РФ, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних РФ самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації,

підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасово окупована територія – це частини території України, в межах яких збройні формування РФ та окупаційна адміністрація РФ встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ.

Згідно зі ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додатком до неї: Положенням про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907 територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Тимчасова окупація РФ територій України, визначених ч. 1 ст. 3 Закону № 1207-VII, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для РФ жодних територіальних прав.

Таким чином, ураховуючи викладені вимоги Закону № 1207-VII, так звані нормативно-правові акти окупаційних сил та окупаційних адміністрацій РФ у частині, що стосується України, є нікчемними та не створюють жодних правових наслідків, зокрема такі, якими незаконно створено псевдодержавні утворення, судові, правоохоронні органи та органи місцевого самоврядування.

З метою реалізації політики окупації та придушення спротиву проукраїнського населення Луганської області представниками нелегітимних органів влади прийнято низку «законів та підзаконних нормативних актів», якими незаконно створено так звані судові, правоохоронні органи та органи місцевого самоврядування псевдодержавного утворення «Луганська Народна Республіка» (далі – «ЛНР»), в тому числі «Міністерство державної безпеки Луганської Народної Республіки» (далі – «МДБ ЛНР»).

Крім того, ч.ч. 1–3 ст. 9 Закону № 1207-VII встановлено, що державні органи та органи місцевого самоврядування, утворені відповідно до Конституції та законів України, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території діють лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом. Будь-який акт (рішення, документ), виданий органами та/або особами, передбаченими ч. 2 цієї статті, є недійсним і не створює правових наслідків, крім документів, що підтверджують факт народження, смерті, реєстрації (розірвання) шлюбу особи на тимчасово окупованій території, які додаються до заяви про державну реєстрацію відповідного акта цивільного стану.

Указом Президента України від 07.02.2019 № 32/2019 «Про межі та перелік районів, міст, селищ і сіл, частин їх територій, тимчасово окупованих у Донецькій та Луганській областях» визначено, що місто Брянка Луганської області є тимчасово окупованим.

Таким чином, підривна діяльність РФ проти України має відкриту активну фазу, яка полягає в окупації частини території України, що триває по цей час, та подальшій анексії цієї окупованої території.

Під час зазначених подій громадянин України Снегірьов В.А., будучи суддею Брянківського міського суду Луганської області та маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення фактів активної підривної діяльності РФ проти України шляхом окупації та подальшої анексії території України в Луганській області, з власної ініціативи добровільно вирішив надати допомогу РФ у проведенні такої діяльності на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, тобто вчинити державну зраду.

Постановою Верховної Ради України від 03.02.2011 № 2990-VI Снегірьов В.А. обраний на посаду судді Брянківського міського суду Луганської області безстроково.

Снегірьов В.А., вступаючи на посаду судді, урочисто присягнув Українському народові об'єктивно, безсторонньо, неупереджено, незалежно, справедливо та кваліфіковано здійснювати правосуддя від імені України, керуючись принципом верховенства права, підкоряючись лише закону, чесно і сумлінно здійснювати повноваження та виконувати обов'язки судді, дотримуватися етичних принципів і правил поведінки судді, не вчиняти дій, що порочать звання судді або підривають авторитет правосуддя.

На підставі рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України від 09.04.2015 № 16/зп-15 та наказу голови Рубіжанського міського суду Луганської області від 09.03.2016 № 9-ОС у зв'язку з тимчасовою окупацією Брянківського району Луганської області Снегірьова В.А. тимчасово прикріплено до Рубіжанського міського суду Луганської області.

Відповідно до Указу Президента України від 07.08.2017 № 212/2017 «Про призначення та тимчасове переведення суддів» суддю Брянківського міського суду Луганської області Снегірьова В.А. переведено шляхом відрядження строком до шести місяців на роботу на посаду судді Новозаводського районного суду міста Чернігова.

Однак діючий суддя судової влади України Снегірьов В.А., свідомо ігноруючи вимоги як присяги судді не вчиняти дій, що порочать звання судді або підривають авторитет правосуддя, так і ст. 65 Конституції України, згідно з якою захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України, діючи умисно, до Новозаводського районного суду міста Чернігова для здійснення правосуддя не прибув, зазначений Указ Президента не виконав, не дотримавши тим самим присягу судді Українському народові.

При цьому в порушення вимог ст. 25 Закону України від 14.10.2014 № 1700-VII «Про запобігання корупції» (зі змінами та доповненнями) (далі – Закон України «Про запобігання корупції»), відповідно до якого особам,

зазначеним у п. 1 ч. 1 ст. 3 цього Закону, забороняється, зокрема, займатися іншою оплачуваною (крім викладацької, наукової і творчої діяльності, медичної практики, інструкторської та суддівської практики зі спорту) або підприємницькою діяльністю, якщо інше не передбачено Конституцією або законами України, Снегірьов В.А., діючи добровільно та умисно за не встановлених слідством обставин 25.05.2015 зареєструвався на території РФ як індивідуальний підприємець з присвоєнням відповідного номера в Єдиному державному реєстрі індивідуальних підприємців 315232300002058.

Надалі, 14.02.2018, Снегірьов В.А. за не встановлених слідством обставин отримав документ органів окупаційної адміністрації РФ – паспорт громадянина «ЛНР» серії ТН № 086409.

У період з 2018 по 2020 рік Снегірьов В.А. оформив від імені своєї дружини – Снегірьової І.Є., яка також зареєстрована підприємцем в органах окупаційної адміністрації РФ на тимчасово окупованій території Луганської області, угоди про надання юридичних послуг із ПАТ «Ровеньківський пивоварний завод» та іншими суб'єктами господарської діяльності, розташованими на окупованій території.

Діючи умисно, з корисливих мотивів, забезпечуючи виконання договірних зобов'язань, Снегірьов В.А. неодноразово особисто представляв інтереси ПАТ «Ровеньківський пивоварний завод» та інших суб'єктів господарської діяльності в судових установах «ЛНР», зокрема 25.05.2020 у «верховному суді ЛНР», 17.07.2020 в «арбітражному суді ЛНР», 27.07.2020 у «верховному суді ЛНР».

Від проведення підприємницької діяльності на окупованій території Снегірьов В.А. регулярно сплачував судові збори, які відповідно до нормативно-правових актів окупаційної адміністрації – закону «Про державне мито», напряду спрямовувалися до так званого бюджету «ЛНР».

У подальшому, за не встановлених слідством обставин Снегірьов В.А. 20.12.2018 на території РФ зареєстрував ТОВ «Ексім Трейд» (код 1186196058047, РФ, Ростовська обл., м. Каменськ-Шахтинський, провул. Башкевича, буд. 90-а, офіс 2), у якому виступив засновником, генеральним директором та головним бухгалтером.

Вказане підприємство, як мінімум, протягом 2019 – 2020 років здійснювало експортні операції з постачання сировини, необхідної для здійснення процесу пивоваріння, в інтересах ПАТ «Ровеньківський пивоварний завод» через тимчасово не контрольовану Україною ділянку державного кордону України біля населеного пункту Ізварине Луганської області.

За результатами підприємницької діяльності Снегірьов В.А. систематично сплачував податки, збори та інші обов'язкові платежі як на користь бюджету органів окупаційної адміністрації «ЛНР», так і до бюджету РФ.

Статтею 4 Конституції України встановлено, що в Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом.

У ст. 126 Конституції України передбачено, що повноваження судді припиняються у разі набуття суддею громадянства іншої держави.

Згідно зі ст. 121 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» повноваження судді припиняються у разі припинення його громадянства відповідно до Закону України «Про громадянство України» або набуття суддею громадянства іншої держави – з дня припинення громадянства України або набуття громадянства іншої держави. Набуттям громадянства іншої держави для цілей цієї статті визнається, зокрема, отримання суддею статусу громадянина іншої держави в результаті дій, вчинених таким суддею або від його імені за його дорученням або за його згодою для створення відповідних правових наслідків.

Продовжуючи свої протиправні дії, під час виїзду на територію РФ 13.07.2020, точний час у ході досудового слідства не встановлено, за не встановлених слідством обставин Снегірьов В.А., діючи добровільно та умисно, усвідомлюючи протиправний характер своїх дій, у порушення вимог ст. 4 Конституції України, перебуваючи у відділі з питань міграції відділу МВС Росії по Абінському району за адресою: 353320, РФ, Краснодарський край, м. Абінськ, пр-т Комсомольський, 102, особисто подав документи для отримання громадянства РФ на підставі ч. 8 ст. 14 федерального закону від 31.05.2002 № 62-ФЗ «О гражданстве Российской Федерации» для створення відповідних правових наслідків.

За результатами розгляду поданих документів Снегірьову В.А. 14.07.2020 видано паспорт громадянина РФ серії 0320 № 619315 та зареєстровано його місцепроживання на території РФ за адресою: Краснодарський край, Абінський р-н, смт Ахтирський, вул. Свободи, буд. 55, кв. 1.

Маючи намір приховати від державних органів України факт набуття ним громадянства РФ, «ЛНР», здійснення підприємницької діяльності та сплати податків, зборів та інших обов'язкових платежів на окупованих територіях України та на території РФ, Снегірьов В.А., діючи добровільно та умисно, усвідомлюючи протиправний характер своїх дій, спрямованих на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, у не встановлений слідством час та місці, приблизно в період з 27.04.2014 по 07.12.2020, розпочав протиправну співпрацю зі співробітником відділу розвідки органу окупаційної адміністрації РФ на тимчасово окупованій території в Луганській області «міністра державної безпеки «ЛНР», ідентифікованим як Орлов Юрій Ігорович, 29.09.1990 року народження, до посадових обов'язків якого входило ведення в інтересах країни-агресора (РФ) розвідки на територіях, які межують з тимчасово окупованою територією Луганської області, проведення диверсійної діяльності, збір інформації щодо підрозділів ДПСУ, які задіяні в заходах з відсічі збройної агресії РФ проти України, виявлення та застосування заходів фізичного та психологічного впливу до осіб, які співпрацюють з органами державної влади, правоохоронними органами та спеціальними службами України на тимчасово окупованій території Луганської області.

У період з 29.11.2020 по 02.12.2020 Снегірьов В.А. за не встановлених обставин перебував на підконтрольній Україні території. Разом з тим ця інформація, яку Снегірьов В.А. намагався приховати від сторонніх осіб, була достовірно відома Орлову Ю.І.

Так, приблизно о 17 год 04 хв 07.12.2020 Снегірьов В.А. під час текстового спілкування в месенджері «Telegram», зареєстрованому за абонентським номером мобільного зв'язку +38-050-558-84-63, з Орловим Ю.І., що використовував номер мобільного телефону +38-072-107-13-07 та який з міркувань конспірації позначений як «Игорь Луганск», перебуваючи в не встановленому слідством місці, передав останньому інформацію з персональними даними Касьянова Г.С.: фотознімки паспорта громадянина «ЛНР», картки платника податків та трудової книжки, як особи, якій було відомо про факт його перебування 30.11.2020 на неокупованій території України.

Також приблизно о 15 год 41 хв 08.12.2020 Снегірьов В.А. під час текстового спілкування в месенджері «Telegram», зареєстрованому за абонентським номером мобільного зв'язку +38-050-558-84-63, з Орловим Ю.І., що використовував номер мобільного телефону +38-072-107-13-07 та який з міркувань конспірації позначений як «Игорь Луганск», перебуваючи в не встановленому слідством місці, передав останньому інформацію з персональними даними Фізера І.І.: фотознімок паспорта громадянина «ЛНР» як особи, якій було відомо про факт його перебування 30.11.2020 на неокупованій території України.

Крім того, приблизно о 09 год 47 хв та о 12 год 41 хв 10.12.2020 Снегірьов В.А. під час текстового спілкування в месенджері «Telegram», зареєстрованому за абонентським номером мобільного зв'язку +38-050-558-84-63, з Орловим Ю.І., що використовував номер мобільного телефону +38-072-107-13-07 та який з міркувань конспірації позначений як «Игорь Луганск», перебуваючи в не встановленому слідством місці, передав останньому інформацію про осіб, що виїжджали на неокуповану територію України, з якими, на його думку, проводили профілактичні бесіди працівники Служби безпеки України: Овдіну З.І., Русакова М.М., Фролову Н.П., Михайленко Ю.А., Гречанова О.І., Шевченко Т.І.

Водночас Снегірьов В.А. з метою приховання від державних органів України, зокрема від Національного агентства з питань запобігання корупції (далі – НАЗК), та уникнення відповідальності за порушення вимог антикорупційного законодавства України інформації про зайняття підприємницькою діяльністю на території РФ та «ЛНР» 10.03.2021 у відповідь на запит НАЗК від 08.02.2021 № 33-02/7289/21 направив засобами електронного поштового зв'язку на адресу НАЗК пояснення, в якому повідомив завідомо неправдиву інформацію про свою непричетність до заснування та керівництва ТОВ «Ексім Трейд» (реєстраційний № 1186196058047).

При цьому, продовжуючи співпрацювати з «міністерством державної безпеки «ЛНР», Снегірьов В.А. приблизно 14.03.2021 у період часу з 08 год 53

хв до 19 год 51 хв під час текстового спілкування в месенджері «Telegram», зареєстрованому за абонентським номером мобільного зв'язку +38-050-558-84-63, з Орловим Ю.І., що використовував номер мобільного телефону +38-072-107-13-07 та який з міркувань конспірації позначений як «Игорь Луганск», перебуваючи в не встановленому слідством місці, надав останньому інформацію як про факт направлення НАЗК на його адресу запиту від 08.02.2021 № 33-02/7289/21 та про результати його розгляду, так і про те, що ним зацікавилися працівники Служби безпеки України.

Крім того, Снегірьов В.А. приблизно 08.02.2022 в період з 18 год 22 хв по 18 год 55 хв під час спілкування в месенджері «Telegram», зареєстрованому за абонентським номером мобільного зв'язку +38-050-558-84-63, з Орловим Ю.І., що використовував номер мобільного телефону +38-072-107-13-07 та який з міркувань конспірації позначений як «Игорь Луганск», перебуваючи в не встановленому слідством місці, повідомив останнього про те, що раніше не відомий йому співробітник Служби безпеки України (далі – СБУ) зателефонував до нього з проханням надати пояснення з приводу обставин ухвалення ним рішень у судових справах № 410/1039/14-ц та № 410/1036/14-ц про визнання за Майбородою В.Л. права власності на житловий будинок, загальною площею 31,4 кв.м. за адресою: м. Київ, Дарницький район, вул. Зарічна, 46-Ж.

У свою чергу, Орлов Ю.І. приблизно о 08 год 43 хв 09.02.2022, усвідомлюючи, що Снегірьов В.А. є чинним суддею України, який може використовувати своє службове становище для збору інформації з метою застосування її в розвідувальних інтересах РФ, у відповідь на отриману інформацію відправив йому у «Telegram» текстове повідомлення такого змісту: *«Доброе утро, по вашему вопросу, просили сделать несколько моментов. 1. Созвониться с ними и записать голос сотрудника, в разговоре чтобы он представился кто и откуда, в чем суть дела, вообщем подробности. 2. По возможности пусть для подтверждения тонов то он тот кем является вышлет фото удостоверения»*, поставивши тим самим завдання Снегірьову В.А. зібрати та передати йому інформацію з персональними даними зазначеного співробітника СБУ, яка буде використана спеціальними службами РФ на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України.

Снегірьов В.А., перебуваючи у не встановленому слідством місці, приблизно о 08 год 48 хв 09.02.2022, продовжуючи діяти з метою надання допомоги РФ та її представникам у проведенні підривної діяльності на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, направив Орлову Ю.І. у «Telegram» текстове повідомлення такого змісту: *«Хорошо. Сегодня сделаю»*, давши тим самим добровільну згоду на збір та передання інформації стосовно чинного співробітника СБУ, у тому числі тієї, що містить його персональні дані.

Після цього громадянин України Снегірьов В.А., перебуваючи у не встановленому слідством місці, діючи на виконання завдання Орлова Ю.І.,

усвідомлюючи, що останній є співробітником спеціальної служби – «міністраства державної безпеки «ЛНР», приблизно в період часу з 08 год 48 хв до 13 год 09 хв 09.02.2022 здійснив телефонний дзвінок указаному вище співробітнику СБУ, тривалістю 5 хв 52 с, в ході якого отримав інформацію з його персональними даними. При цьому, Снегірьов В.А. здійснив звукозапис даної розмови з використанням не встановленого пристрою.

Продовжуючи свою протиправну діяльність, приблизно о 13 год 15 хв 09.02.2022 Снегірьов В.А., перебуваючи у не встановленому слідством місці, діючи умисно, з метою надання допомоги РФ та її представникам у проведенні підривної діяльності на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, на виконання завдання відправив Орлову Ю.І. у «Telegram» аудіофайл із записом зазначеної вище розмови зі співробітником СБУ, прокоментувавши: «*Это разговор сегодня*».

Отже, громадянин України Снегірьов В.А., перебуваючи у не встановленому слідством місці, діючи умисно, на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, протягом 07.12.2020 – 09.02.2022 надавав іноземній державі – РФ та її представнику, ідентифікованому як співробітник відділу розвідки органу окупаційної адміністрації РФ на тимчасово окупованій території в Луганській області «міністраства державної безпеки «ЛНР» Орлов Ю.І., допомогу в проведенні підривної діяльності проти України, яка полягала в наданні інформації щодо громадян України, зокрема про співробітника СБУ, у тому числі тієї, що містить їхні персональні дані.

Таким чином, Снегірьов Віталій Андрійович обгрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (із змінами, внесеними згідно із Законами від 08.04.2014 № 1183-VII, від 07.10.2014 № 1689-VII, які діяли на момент вчинення злочину), а саме в державній зраді, тобто діяннях, умисно вчинених громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: наданні іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України.

**Заступник начальника першого відділу
другого управління процесуального
керівництва досудовим розслідуванням
та підтримання публічного
обвинувачення Департаменту нагляду
за додержанням законів органами
Державного бюро розслідувань
Офісу Генерального прокурора**

Олександр ПІДЛІСНИЙ

Одночасно підозрюваному Снегірьову В.А. роз'яснено його права, передбачені ст. 42 КПК України:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Статтею 63 Конституції України визначено, що особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Про підозру мені повідомлено, копію цього повідомлення та пам'ятку про процесуальні права та обов'язки вручено, права підозрюваного оголошені і роз'яснені о "___" год "___" хв "___" _____ 202__ року.

Підозрюваний _____ / _____ /

Повідомлення про підозру вручив та права роз'яснив:

**Заступник начальника першого відділу
другого управління процесуального
керівництва досудовим розслідуванням
та підтримання публічного
обвинувачення Департаменту нагляду
за додержанням законів органами
Державного бюро розслідувань
Офісу Генерального прокурора**

Олександр ПІДЛІСНИЙ